SVOBODA **СВОБОДА**
UKRAINIAN DAILY **УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК**

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCVI. No. 150. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 10, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 10-го СЕРПНЯ 1989 Ч. 150. РІК XCVI.

ВЕЛИКА МАНІФЕСТАЦІЯ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОМУ

Як уже інформовано, в червні і в липні по цілій Україні відбувалися великі демонстрації, відправи Богослужінь та мітинги, на яких відкрито говорилося про незалежність України, легалізацію Українських Церков, удержавлення української мови тощо. Внизу поміщено деякі фрагменти з маніфестації в Івано-Франківському.

В КИЄВІ НАРАДЖУВАЛИСЬ УГС І НРУП

Київ (А.Г.Г.) — У суботу, 1-го липня ц.р., у Києві у Будинку кіно відбулася установча конференція Київської регіональної організації Народного Руху України за Перебудову. Серед найгостріших промов учасників конференції був виступ члена Виконавчого Комітету УГС Вячеслава Чорновола, який, між іншим, підняв питання української державности і засудив однопартійну диктатуру.

Запропонований Ініціятивним Комітетом Народного Руху України склад Регіональної Координаційної Ради на пропозицію присутніх був доповнений кількома членами Українськ кої Гельсінкської Спілки, серед яких є виконавчий секретар Микола Горбаль, Галина Антонюк, Леся Федорчук та інші. Наступного дня біля Центрального стадіону Києва відбувся чотиригодинний мітинг, на якому серед інших виступили члени Виконавчого Комітету УГС Михайло Горинь та В. Чорновіл. На мітингу було приблизно 20,000 чоловік. Після закінчення мітингу його учасники під національними прапорами вирушили вулицями Києва до пам'ятника Т.Шевченка.

У неділю, 2-го липня ц.р., у Києві відбулося чергове засідання Всеукраїнської Координаційної Ради Української Гельсінкської Спілки, на якому були присутні представники Волинської, Дніпропетровської, Донецької, Житомирської, Івано-Франківської, Київської, Львівської, Миколаївської, Полтавської, Ровенської, Сумської, Тернопільської, Хмельниць кої, Черкаської та Чернігівської обласних філій УГС. Вислухавши виступ представника Кримсько-татарського національного руху Шевкета Кайбулаєва, Всеукраїнська Координаційна Рада УГС прийняла відозву до українського населення кримської Татарії. Крім того розглянуто питання про працю пресслуж би УГС, про участь у виборах до верховної та місцевих рад, про організацію контрзаходів у зв'язку з шовіністичною акцією Мос кви у Полтаві, про створення молодечої організації під егідою УГС та інші. Перебіг засідання Всеукраїнської Координаційної Ради УГС поміщено у випущеному 2-го липня Обіжнику ч. 8 Виконавчого Комітету УГС.

Посилюють працю Гарвардського Проєкту

Нюарк, Н.Дж. (ІЯХ). — Тут у залі церкви св. Івана Хрестителя відбулися чергові наради членів Ділового Комітету для здійснення Гарвардського Проєкту. „Гарвардський Проєкт є унікальним відзначенням Тисячоліття Християнства в Україні в історичній перспективі", — таке було глибоке переконання усіх присутніх членів комітету і саме це переконання треба старатися поширити серед усього громадянства.

Видання, чи перевидання духової творчости століть нашої історії, серед яких є і такі, які ще досі не були друковані,бо їх пробували заховати ті чи інші вороги України, дальше солідно опрацьована і видана в кількох світових мовах історія Української Церкви і культури з відповідними інтерпретаціями, дальше велика наукова конференція в Равені при співучасті біля півсотні світової слави науковців різних національностей і видання тих доповідей друком, вкінці створення катедри української релігійної науки — все те приготоване в одному із найславніших університетів — Гарварді повинно дуже багато допомогти у ширенні правди про Україну.

Кілька солідно опрацьованих статей про суть Гарвардського Проєкту, щоб відсвіжити її в пам'яті громади, дальше опрацювання доброго і практичного способу переховування і висилки друкованих книг, посилення збірки грошей, включно із стараннями дістати нових 200-250,000 американської дотації із Фундації, яку очолює зараз жінка секретаря оборони і яка заявила недавно, що була дуже приємно заскочена осягами праці Гарвардського Проєкту. Ця інституція помагає перекладам тих томів на англійську мову, що є одною із програм Гарвардського Проєкту. Присутніми були: д-р С.Ворох, проф. М. Лабунька, В. Баранецький, Д. Кордуба, Я. Пастушенко, Б. Робак, І.Я. Хамуляк, В. Ворох і Р. Процик.

ЛІТНІЙ СЕМІНАР УВАН

Гантер, Н.Й. — Тут у пансіоні „Карпатія" від 21-го до 25-го серпня ц.р. відбудеться семінар Української Вільної Академії Наук. В цьогорічному семінарі доповідатимуть д-р Григорій Сивокінь, старший науковий співробітник Інституту літератури АН УССР на тему „Українська література в добі перебудови" і проф. Валеріян Ревуцький розкаже про „Теми з історії українського театру".

ФЕСТИН В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н.Дж. — Організація Оборони Лемківщини,Відділи Пассейк, Елізабет, Нюарк, Джерзі Сиші, Ню Йорк і Йонкерс влаштовують в неділю, 20-го серпня ц.р., Фестин-пікнік в Домі Української Культури в Бавнд Брук, Н. Дж. Початок о 12-ій год. дня з виграшами, розвагами, несподіванками та мистецькою програмою, а до танців пригравáтиме оркестра „Журавлі".

Тріо „Верховина" виступить на Союзівці

Тріо „Верховина".

Союзівка. — Тут на вакаційній посілості УНС Союзівці в суботу, 12-го серпня ц.р. вокальне тріо „Верховина" з Торонто чаруватиме слухачів своїм співом.

Тріо „Верховина" вирізняється не тільки своїм небуденним співом, але також й чарівною артистичною поведінкою на сцені та барвистими стилевими одягами, і саме ці риси ансамблю зробили його улюбленцем публіки в цілій діяспорі. Вони є не тільки відомими серед української громади ЗСА і Канади, але також й серед громад Англії та Австралії, де дали ряд дуже успішних концертів. Не менш вдалим був недавній виступ тріо на Фестивалі в Сопоті, де тисячі українців мали нагоду послухати їхнього милозвучного співу. Осінню тріо „Верховина" вибирається в поїздку до Аргентини і Бразилії, де в Прудентополісі візьмуть участь у відкритті пам'ятника Тарасові Шевченкові.

Немало до успіху цього популярного тріо Надії, Оксани і Богдани причинилась Олена Глібович, мистецький керівник, яка відома із оригінальности у підборі репертуару і його опрацюванні.

Як і кожної суботи, по концерті охочі гості зможуть забавлятися при звуках популярної оркестри „Хлопці зі Львова".

В суботу і неділю, в серії мистецьких виставок, на оселі будуть виставлені олії мистця Любослава Гуцалюка.

Хочуть позбутися повстанців з Гондурасу

Теля, Гондурас. — Не зважаючи на сильний опір зі сторони ЗСА, п'ять президентів країн Центральної Америки у понеділок, 7-го серпня ц.р., підписали домовлення про ліквідацію військових баз нікарагуанських повстанців у Гондурасі. Бази мають бути зліквідовані під міжнародним наглядом найдальше до 8-го грудня ц.р.

Таке рішення це безперечно є найважчим досі ударом по Америкою підтримуваних нікарагунаських повстанцях, зокрема тому, що це рішення було одноголосне, включно з підписом президента Гозе Аскона Гойо з Гондурасу, на території якого є військові бази для біля 10,000 нікарагуанських повстанців.

У підписаному договорі говориться про добровільну здачу зброї повстанцями, але існує можливість, що деякі з них або й всі цього не зроблять і тим самим не приймуть підписаного договору. В тому випадку контрас, залишаючись в Гондурасі, втратять американську допомогу, бо таке було домовлення між Конґресом і президентом Джорджем Бушем. Вступ для контрас на територію Гондурасу буде заборонений, а над виконанням цього мала б наглядати спеціяльно створена міжнародна військова група. Саме проти таких наслідків гостро виступали провідники нікараґуанських повстанців і Уряд президента Буша, твердячи, що повстанське військо повинно існувати до виборів, заповіджених на 25-го грудня 1990 року. Одначе присутні на нарадах дипломати твердять, що страх перед озброєними повстанцями, які могли б розбігтися по цілому Гондурасі, був куди більший, як побоювання, що вибори не відбудуться. Також не малими є побоювання, що ці озброєні повстанці можуть поширити свою діяльність на інші частини Центральної Америки.

Уряд президента Буша на цих нарадах репрезентували політичні дорадники з амбасади у Гондурасі і директор відділу Державного департаменту відповідального за справи Центральної Америки, Джозеф Г. Салліван. Американці дуже обережно висловлювалися про цю угоду. Присутні на нарадах дипломати твердять, що цю угоду уможливили деякі концесії сандіністів, які на думку дипломатів ставляться серйозно до справи демократизації і вільних виборів у Нікарагуа. А точка в котрій говориться про те, що нагляд має перебрати міжнародна комісія, спонукала президента Гондурасу Азкону погодитися прийняти цей плян.

Хоча всі присутні на цій конференції країни підтверджують, що вони не мають жадної можливости примусити нікарагуанських повстанців виконати цей запропонований плян, то все ж таки надіються, що в цьому великою допомогою може бути також і підтримка пляну Урядом ЗСА.

ПОЛЯКИ ХОЧУТЬ МАТИ УРЯД БЕЗ КОМУНІСТІВ

Варшава. — У вівторок, 8-го серпня, дві польські партії, які від кінця 1940-их років беззаперечно підтримували Польську об'єднану робітничу (комуністичну) партію, зацікавилися пропозицією лідера „Солідарности" Леха Валенси зформувати коаліційний уряд без комуністів.

Покищо обидві партії — Демократична і Об'єднана селянська — не прийняли і не відкинули пропозицію Л. Валенси, але дали зрозуміти, що серйозно розглядають її. Таким чином, не виключено, що комуністи опиняться в опозиції.

Після виборів, що відбулися в Польщі у червні, комуністи дістали у двопартійному парляменті, Соймі, 173 місця (абсолютна більшість яких автоматично належить комуністам), „Солідарність" завоювала 161 місце, Селянська партія — 76, Демократична — 27, решта 23 місця дістали прокомуністичні християнські організації. Всього у соймі 460 місць. Щоб дістати підтримку сойму, той чи інший кандидат на урядову посаду повинен дістати не менш як 231 голос.

У четвер, 3-го серпня сойм 273 голосами проти 173 вибрав прем'єр-міністра генерала Чеслава Кіщака. Депутати „Солідарности" зразу ж оголосили, що виступають проти його кандидатури. Позиція „Солідарности" зрозуміла, якщо врахувати, що в минулі роки генерал Кіщак був міністром внутрішніх справ і одним з головних противників „Солідарности".

Будучи вибраним на пост прем'єра, Кіщак сказав, що потребує не менш як два місяці, щоб заповнити всі міністерські посади. Однак формування уряду може відбутися не так, як цього хоче Кіщак.

У вівторок представниця Демократичної партії Ельжбета Отфіновська критикувала Л. Валенсу за те, що він звернувся зі своєю пропозицією дещо запізно, тобто вже після обрання Кіщака. Однак вона додала, що в середу відбудеться нарада керівництва демократів, на якій буде розглянуто пропозицію Валенси.

Представники Селянської партії заявили: „Ми розглядаємо різні варіянти складу уряду і вважаємо, що ефективним буде такий уряд, який об'єктивно представить справжню коаліцію. Тільки вона може вивести країну з кризи".

За словами кореспондента пресового агентства Асошіейтед Пресс, термін „справжня коаліція" означає уряд, до складу якого входили б і комуністи, і члени „Солідарности". Але такий варіянт відкидають як Валенса, так і інші лідери вільної профспілки, яка стала могутньою політичною організацією.

Покищо Кіщак та інші комуністичні лідери правлячої партії ПОРП ніяк не реагували ні на пропозицію Валенси про коаліційний уряд без комуністів, ні на реакцію селян і демократів. Однак газета „Трибуна Люду", головний орган ЦК ПОРП, прямо підкреслила, що уряд без партії, який має більшість у соймі, приведе „до стану невизначености" в країні.

Такий стан у Польщі вже існує. „Невизначеність" збільшилася минулого тижня, коли різко зросли ціни на предмети першої необхідности.

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ РОКІВ КОЛИВАННЯ оплати за проїзд летунська індустрія процвітає. П'ять з найбільших ліній країни повідомили про великі прибутки у весняному кварталі, а літні замовлення на квитки проїзду літаками є також в знаменитому стані. Сотні тисяч пасажирів американських летунських ліній мусять бути задоволені, хоч бачать, що ціни за проїзд підвищилися на 15 відсотків в останніх 12-ох місяцях. Речники повітряних ліній твердять, що цьогорічний успіх завдячують таки самим пасажирам, які усвідомивши собі факт, що з ринку щезли різного рода знижкові квитки і всі мусять платити встановлені ціни.

З УВАГИ НА ЗАПОВІДЖЕНУ резиґнацію голови Об'єднаних штабів збройних сил, адмірала Вілліяма Кровса розпочалися інтенсивні заходи серед військових кіл ЗСА, щоби саме свого кандидата посадити на звільнене з датою 30-го вересня ц.р., місце. Згідно з найновішою переорганізацією Департаменту оборони, голова Об'єднаних штабів збройних сил не буде тільки першим серед рівних, але буде головним військовим дорадником Президента, Крайової Ради Безпеки і секретаря Департаменту оборони, а також буде мати більший вплив на військовий бюджет. Всі ці обов'язки, що їх матиме на цьому пості новий голова викликали досі безпрецедентні змагання поміж поодинокими військовими з'єднаннями. Головним кандидатом летунства є ген. Роберт Геррес, а зі сторони армії ген. Колін Павелл.

ПЕРЕГОВОРИ ПРО обмін і звільнення закладників далекі від успіху. Однак спостерігач Ліги арабських країн в ООН Кловіс Максуд сказав у Вашінгтоні журналістам, „що міжнародний клімат змінився і можна сподіватися на прогрес". В той же час заступник генерального секретаря ООН Марк Ґулдінг, який перебуває у Бейруті, зауважив: „Нас чекає довгий процес переговорів з участю багатьох зацікавлених сторін. Тиха дипломатія може привести до успіху". Оптимізм став до деякої міри можливий після того, як в неділю увечорі терористична організація „Революційна справедливість" опублікувала заяву, що вона звільнить американського закладника Джозефа Сісіппіо в обмін за 450 палестинців і ливанських шиїтів, які перебувають в ізраїльських в'язницях. Терористи висунули при цьому ще одну умову: перш, ніж обмін відбудеться, Ізраїль повинен відпустити шейха Обейда, захопленого в полон 28-го липня. В Парижі Европейська економічна спільнота видала звернення з вимогою звільнити всіх закладників „без всяких умов".

У ЖЕНЕВІ ЗАВЕРШИЛАСЯ чергова рунда совєтсько-американських переговорів про зменшення озброєнь. Переговори відновляться 25 вересня, після зустрічі державного секретаря ЗСА Джеймса Бейкера і міністра закордонних справ СССР Едуарда Шеварднадзе, на якій будуть обговорені справи контролі над озброєнням. За словами керівника совєтської делеґації на переговорах у Женеві Назаркіна, сторони різко розходяться в оцінці стратегічної оборонної ініціятиви ЗСА. Досить серйозними залишаються і розходження щодо проблеми міжконтинентальних ракет з нуклеарними боєголовками, що запускаються з кораблів і підводних човнів. Керівник американської делегації Берт сказав, що Адміністрація президента Буша в даний час обговорює свою вимогу про заборону мобільних міжконтинентальних балістичних ракет.

ЯК ТВЕРДЯТЬ ВАЖЛИВІ чиновники Уряду, на початку цього року Іран зліквідував у своїй країні одну з найкращих і досі найбільш успішних дій американської розвідчої служби Сі-Ай-Ей. Говориться про розкинену сітку розвідчиків по цілій країні, які в подробицях інформували про військові дії Ірану, включно з передаванням документів і військових плянів. Але недавно американські аналітики довідались, що про цю дію Іран вже знав давніше і використав цю мережу для передачі американській розвідці фальшивих інформацій. Одначе твердять, що поки це сталося, то американці дістали багато правдивих інформацій, зокрема про дії Ірану в Перській затоці.

ОЧІКУЮТЬ, ЩО УРЯД Східньої Німеччини найближчим часом запровадить значне обмеження на поїздки східньонімецьких громадян за кордон, щоб стримати потік людей, які втікають з країни. Коло 200 німців зі Східньої Німеччини попросили в липні політичного притулку, прибувши у Мадярщину, де вони звернулися в амбасаду Західньої Німеччини в Будапешті. Потік східньонімецьких втікачів, що ринув у вільний світ через Мадярщину, загострив відносини між нею і Східньою Німеччиною. Крім того, він викликав інтенсивний обмін дипломатичними візитами між Бонном і Будапештом, спрямований на вирішення проблеми,що виникла. Як повідомляє західньо німецька газета „Більдцайтунг", в даний час у в'язницях Східньої Німеччини відбувають ув'язнення 2,500 осіб, засуджених за спробу втечі на Захід.

ЩОТИЖНЕВА ХРОНІКА ЛЬВІВСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ УГС

• В Івано-Франківському за участь в Панахиді 18-го червня ц.р. засуджено на 15 діб Миколу Кобрина з Товариства „Рух". За участь в цій же Панахиді оштрафовано на 100 карбованців Ореста Сместюка.

• 1-го липня у Хмельницькому у газеті „Радянське Поділля" надруковано статтю „Фальшивомонетники". Автор статті Семенишин показує себе ганебним прислужником партбюрократії і КҐБ, нападає на Українську Гельсінкську Спілку, зокрема на члена УГС Василя Рибака, і при цьому вдається до відвертої фальсифікації. Він приписує одному з членів Хмельницької УГС Дмитрові Бігусові негативне ставлення до В. Рибака, що абсолютно не відповідає дійсності й що не може не обурювати. Вражає також нікчемність причини, що викликала переполох у хмельницьких каґебістів, і врешті породила написання згаданої статті. А саме: спроба самовільно надрукувати у заводській друкарні відозву проти хмельницької атомної електростанції. Такий страшний „злочин" змусив працівників КҐБ неодноразово проводити профілактичні бесіди із винуватцями Андрієм Ганичевським і Дмитром Бігусом, залякуючи їх можливим судовим переслідуванням.

• 2-го липня у Самборі відбулася Служба Божа, присвячена Тисячоліттю Хрищення України. Кількатисячна колона людей із синьо-жовтими прапорами та гаслами „Україні незалежність!", „Геть Щербицького!" та інші пішли через місто до парку, де був встановлений хрест з написом „Тисячоліття Хрищення України-Руси 988-1988 рр." Службу Божу відправив греко-католицький священик Михайло Куць.

• 2-го липня у Калуші Івано-Франківської області виступив хор із села Кирилівка Черкаської області. Двоє жителів Калуша, Федір Бандура і Микола Гривник, підняли синьо-жовті прапори. За це їх пізніше було оштрафовано Бандуру на 200, а Гривника на 300 карбованців.

• Вночі з 3-го на 4-го липня у Самборі був тяжко побитий міліцією Мирон Урущак, який спробував перешкодити міліціонерам знищити хрест, поставлений на братській могилі жертв енкаведистського терору на міському цвинтарі. У міліційному відділенні М. Урущака катував особисто заступник начальника міліції Кунцик. У результаті звірячого побиття, зокрема поранення ока, М. Урущак довго перебував у тяжкому стані в самбірській лікарні.

• 5-го липня о 8-ій годині до Полтави поїздом прибули члени УГС зі Львова Володимир Яворський, Адам Кардаш, Роман Болюх, Ігор Горбаль, Ярослав Приймак, Іван Пітковин, Микола Дацько, Олег Петрик, Руслан Гнатів, Степан Талалай і Анатолій Ільченко з Миколаєва для участі в мирній демонстрації-протесту проти святкування 280-річчя Полтавської битви і прославлення ката українського народу царя Петра І. На станції на них накинулася міліція, силоміць відконвоювала в одне із службових приміщень станції і там брутально повідбирала синьо-жовті прапори, гасла, значки із українською національною символікою. Потім в кожного було вчинено індивідуальний обшук і вилучено деякі особисті речі. Цією ганебною акцією керував начальник Київського району міста Полтави підполковник Станіслав Кушнір. А. Ільченко, за те, що він був із Миколаєва,забрали в райвідділ міліції і потім відпустили, а львів'ян протримали у службовому приміщенні станції до 1-ої год. ночі. Після цього посадили всіх в автобус і в супроводі 14-ох міліціонерів депортували до Львова. Відібраних речей нікому не повернули і ніяких пояснень з приводу затримання і депортації не було подано. У зв'язку із свавіллям полтавської міліції група львів'ян послала генеральному прокуророві СССР Сухареву заяву-протест.

• 6-го липня в Полтаві були затримані члени УГС із Дніпропетровського Петро Розумний, Василь Гершов, Володимир Соловьов, Іван Сокульський, Артур Фрідекінд, які приїхали виявити протест проти святкування 280-річчя Полтавської битви. Функціонери в цивільному, під керівництвом заступника начальника Октябрського райвідділу міліції міста Полтави полковника Петра Бахніна, відвезли всіх їх в Октябрський райвідділ міліції і там брутально відібрали українську національну символіку, протримавши в міліційному відділенні від 13-ої до 18-ої години. Не виставивши жодних звинувачень, їх нарешті змусили покинути Полтаву.

• 9-го липня у Львові львівська обласна філія УГС відзначила першу річницю створення УГС, декларація принципів якої була випущена 7-го липня 1988 року. Колона людей із чле-

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N.J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N.J

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City N.J 07303

Війна проти наркотиків

Пошесть наркотиків, яка навістила Америку, тісно пов'язана із зростом злочинства, була однією з головних речевих проблем, довкола яких оберталися минулорічні президентські вибори. Джордж Буш обіцяв був, що, ставши президентом, поставить боротьбу проти наркотиків у першому ряді національно-державних турбот. Дотримав обіцянку, бо вперше створив для цієї справи окремий секретаріят на чолі з Вілліямом Беннетом, секретарем освіти за президента Роналда Реґена. Беннет знав про проблему наркотиків дуже мало, але він людина поважна: протягом минулих шости місяців перечитав масу літератури з цієї ділянки і вислухав інформації і поради від десятків фахівців. За офіційним повідомленням, Беннет виготовив обширний докладний плян справжньої війни проти пошести наркотиків, що його має узгіднити з Президентом і пред'явити Конґресові, бо тут ідеться про фонди, що їх може схвалити тільки Конґрес. За газетними твердженнями — Буш і Беннет однозгідні щодо важливости проблеми і потреби найповажнішого підходу до неї, але вони не погоджуються на сто відсотків щодо метод. Буш кладе більший натиск на усвідомну кампанію у школах і почерез засоби масової інформації на перевиховування молодих наркоманів, на їх регабілітацію. Беннет прагне збільшеня числа в'язниць для злочинців, діючих під впливом наркотиків (головно т. зв. крексу, що прокидує нагальні інстинкти), на побільшення рядів поліції, на строгіші кари для гуртових і вуличних продавців наркотиків та на більше число війська (чи національної ґвардії) для береження кордонів, почерез які пачкується наркотики.

Плян Беннета добрий, але вимагає таких фондів, що Конґрес напевно не схвалить та за які й Президент не квапиться воювати з Конґресом, коли на черзі йдеться про зрівноважування бюджету поступовим поменшуванням астрономічного дефіциту.

Президент Буш зажадав уже від Конґресу 5.96 більйона дол. на боротьбу проти наркотиків — домагається ще одного більйона більше. Плян Беннета настільки всесторонній, що пов'язує безпосередню дію федеральних чинників із стейтовими і навіть великими міськими (Ню Йорк, Чикаґо, Лос Анджелес й інші). Беннет пропонує, наприклад, давати з федеральної каси нагороди нижчим органам державного (стейтового) апарату за успіхи у поборюванні довозу до Америки маси важких наркотиків (кокаїна, героїна) та за риґористичне ставлення прокураторами й суддями до злочинців, діючих під впливом наркотиків, але й покупців, окремих наркотиків.

Як уже була про це мова при подібних нагодах — війна проти заливу Америки наркотиками страшенне складна. Трудно стосувати санкції супроти заприязнених з Америкою країн, у яких існують плянтації рослин, з яких фабрикується і висилається закордон різні наркотики. Подібне стосується і деяких стейтів: члени Конґресу із стейтів в яких є плянтації тютюну, ворожі кампанії проти куріння цигарок. Таке подекуди стосується і закордонної політики. Коли недавно Фідель Кастро арештував та засудив популярного на Кубі генерала за пачкування наркотиків до Америки — це був виразний політичний жест, що його Державний Департамент не міг „не бачити". Сама ж „персвазія", рекомендована Бушем — ледве, чи принесе добрі наслідки. Дружина президента Реґена Ненсі пропаґувала гасло: „Скажіть ні" — на адресу продавців наркотиків. Акція благородна, але позитивні висліди мінімальні. Треба признати правду Беннетові, що найбільші успіхи можуть мати суворі судові кари, зі забороною звільнювання покараних за злочин продажу наркотиків на „пароль" та з забороною процедури торгу між адвокатом і прокуратором за признання підсудному меншої кари.

Пошесть наркотиків торкнулася не тільки ЗСА, але й різних европейських країн. Пошесть, яка спричинює трагедію одиниць і деправує суспільство. У минулонедільному „Ню Йорк Таймсі" широко описана трагедія скрипаля Юджіна Фодора, який у 1974 році дістав срібну медалю на міжнародному конкурсі у Москві та якого кілька днів тому арештували в стейті Массачусетс за посідання і продаж героїни. Зло, що його слід викорінити.

Микола Бараболяк

МОСКВА: ПОВНЕ ІДЕЙНЕ БАНКРУТСТВО І ЙОГО НАСЛІДКИ

Російський псевдокомунізм утримався так довго, бо був релігійним віруванням. Дало тому віруванню початок теж „слово". „Капітал" був їх „словом". Вірування мало своїх жерців. Зразу „трійця" — Маркс-Енгельс-Ленін. Відтак Енґельс десь по дорозі відпав, а вскочив у „трійцю" божків Сталін. Віра спиралась на історичному детермінізмі, на переконанні, що капіталістична господарська система відмирає, що побіда комуністичної господарської системи неминуча, і шлях до комуністичного „раю" вистелений. Жертви кров'ю були обрядом. Чи не жертвовано у Великій французькій революції Дантонами, Маратами, Робесп'єрами? То чому ж не мали впасти жертвами революції навіть такі соратники Леніна як Зінов'єв, Камен'єв, Бухарін, Троцький? А що шкодувати таких як наші Скрипники, чи Любченки? Врешті російська історія мала первовзори в „опричнині", коли Іван Ґрозний велів вимордовувати бояр з їхніми жінками і дітьми і слав списки погибших до манастирів, щоб монахи відправляли молебні за їхні душечки, за ці жертви конечности на жертівнику змагання за велич Матушки-Росії. Якщо йдеться про новітніх жерців, то їм допомогли утвердитись у вірі, що вони сповнять майже релігійну місію, ліберальні кола Заходу, які вважали, що СССР репрезентує альтернативний модель для розв'язки соціяльних проблем людства. Минуло багато часу заки Захід дорозумівся до того, що СССР — велике цвинтарище, де гинуть мільйони на жертівнику за здійснення віри-ідеї Маркса-Леніна.

У наших очах ці ґрозні й іосифи все були бандитами, злочинцями. Та в очах не тільки деяких ліберальних кіл Заходу, але у своїх власних очах могутні Кремля могли вважати себе ідейниками. Навіть Хрущов, який ще не був найжахливішим дияволом між чортами, ще мав віру, що він угробить капіталізм і визволить людство (не тільки Росію) від пороків капіталізму. Аж прийшов перелім. Настали роки, як вони це звуть, „застою" під Брежнєвом, коли вже утвердилось переконання, що російський комунізм у змагу зі системою вільного ринку програв. Не було лиш нікого, хто наважився би сказати це голосно. Дехто суґерує, що першим, який схопив цю дійсність, був Андропов, мабуть найінтелегентніший із божків Кремля. І можливо, що він насправді „підховав" Ґорбачова на „реформатора". Бо ледве чи він міг винести сам себе на „престол".

Мойсей мав водити нарід Ізраїля сорок років по пустині, годуючи його манною з неба. „Мойсеї" Кремля водили народи совєтської імперії довше, годуючи їх теж своєрідною „манною". Та врешті ця новітня манна проїлась людям, чи, радше, стала „дефіцитною", як це там говорять. Та не в тому трагедія совєтської системи. Трагедія в тому, що народ відвик і відучивсь від зусилля, добувати „хліб насущий" працею. А це Боже „в поті чола будеш робити на хліб насущний — таки правдиве. Народу дальше грушками на вербі не одуриш, і Кремль здав собі з того справу. В конфронтації з системою господарки вільного ринку нинішні лідери Совєтського Союзу збакрутували, бо доказано, що їх вірування в можливість створити рай на землі на основах вірувань Маркса-Леніна — нікудишні.

Здійснилось, отже, повне банкрутство комуністичних вірувань. А це вирішальний фактор, який здетермінував дальше існування системи. У минулому лідер Кремля міг усе ж замилювати вічі навіть Заходові, що він бореться за здійснення ідеї. Нині такий „король" стоїть голий у повній наготі. Тому ледве чи навіть найшовсь би нині якийсь новий Сталін. Обдертий уповні з тоґи легалізму і ідеологізму, він стояв би перед Росією і світом як звичайний бандит! Коли релігія „пророків" Маркса-Леніна виявилась уповні фальшивою, то зрозуміло, що нема місця для „божків", навіть півбожків у стилі Брежнєва.

Без віри в основи системи — система мертва. Вороття до минулого нема. Горбачов і решта кремлівської верхівки називають процес, який вони започаткували „реформою". Це ефемізм. На ділі це справжня революція, революція згори. Це визначає теж її характер. Вона не нагальна, як інші, це „степ бай степ" перехід до системи вільного ринку, і що з тим невідємно пов'язане — якоїсь демократії.

Ми все мріємо про ґвалтовну революцію в СССР і рахуємо на неї. Підхід фальшивий. Знущання над українським народом за останніх сімдесят років спаралізували наш нарід. Нам треба хоч одної ґенерації, щоб ми прийшли до себе після тої важкої операції на нашому національному організмі. Прийшла нагода, але треба бути здатним ставити вимоги. А ми, на жаль, на те наразі не приготовані. А приклад балтійських народів показує, що без вимог мас багато не добудемо, бо тільки на такий тиск Кремль реаґує. Повторюю: — прийшла для нас велика нагода: ворог утратив навіть у своїх очах віру, яка колись принаймні для нього була сяким-таким виправданням його імперіялістичних затій. Без того прийшов імперії — кінець. Але ворог своїми злочинами вбив теж віру у нашому народі у власні сили. То ж для нас один вихід: важка праця над відбудовою нашої споневіряної духовости. І в тому наша єдина надія.

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Вчасний розвиток артеріосклерози

Артеріосклероза — це сьогодні незвичайно широка тема так у науково-медичному та лікарському секторі, як теж серед широких мас населення. Сьогодні у цій ділянці медицини працює багато науково-медичних дослідників. Ця проблема є, так сказати, насущним хлібом лікарів різних спеціяльностей, а саме родинних лікарів, інтерністів, кардіологів, неврологів та лікарів спеціялістів дієтетиків. Проте й досі чомусь здавалось, що аітеросклероза, себто деякі початкові, безоб'явові зміни артеріосклерози чи натечення ліпоїдів (особливих товщевих речовин) в кровних судинах починаються у пізнішому чи дорослому віці людини та що ця широковідома хвороба, артеріосклероза, це хвороба старшого віку.

Цей погляд розвіяли цілковито широкозакроєні та перепроваджені в останніх роках досліди крови у дітей різного віку д-ра Дж. С. Беренсона, дослідника Ньюорлеанського медичного центру. Згаданий професор і дослідник зумів зацікавити широкий загал людности та притягнути до співпраці лікарів, зокрема спеціялістів дитячих хворіб, і таким чином перепровадив серед дітей від другого до 18 року життя досліди крови на холестероль у 75,000 дітей і то серед радше сільського, позаміського населення. Такі досліди, повторювані не раз щороку чи щокілька років у тих самих осіб і докладно збирані дати давали профіль холестеролю у дітей різного віку, що походили з різних родин, здорових чи таких, в яких були різні хвороби склеротичного походження.

Коли серед таких дітей трапився випадок смерти чи то з приводу нещасливого випадку чи з якихсь інших причин хворобових тоді у таких дітей перепроваджувано анатомо-патологічні досліди кровних судин, зокрема аорти та коронарних судин серця, щоби перевірити докладно чи нема там якихсь **артеросклеротичних** вчасних змін у внутрішній оболонці (інтімі) згаданих судин. Вислід того роду дослідів холестеролю у дітей був незвичайно цікавий. Анатомічно-патологічні досліди аорти чи коронарних судин виявили у деяких дітей вже у третьому-четвертому році життя деякі делікатні, смугасті, м'які натечення у внутрішній верстві кровних коронарних судин чи аорти і то у тих дітей, що мали підвищений відсоток в крові холестеролю чи інших ліпопротеїнових речовин. Такі зміни спостерігались частіше у дітей чоловічого роду та таких що походили з родин, в яких частіше були випадки склеротичних захворінь серця, аорти, мозку чи периферних судин долішніх кінцівок: **судин далішніх кінцівок.** мічення, а саме, що ліпопротеїнові речовини й холестероль у вчасно дитячому віці є майже в такому відсотку, як у дорослих людей, пізніше обнижується його нормальна кількість коло 10-го року життя, а зокрема в часі статевого дозрівання у віці 12-16 років життя.

Пізніше починається деяка диспропорція дрібномолекулярних ліпопротеїнів чи макромолекулярних ліпопротеїнів, які мають власне тенденцію причіплятись до стінок кровних судин та бути осередком творення атероматичних та врешті твердих склеротичних змін на внутрішній оболонці судин. Такі м'якші початкові чи тверддші склеротичні зміни у внутрішній оболонці кровних судин ведуть до звуження судини й погіршення кровокруження в даному органі чи то серця чи мозку, а в наслідок того й важкої хвороби серця чи інших органів, які сьогодні є так популярні серед американської людности у формі „коронарки", ударів мозку, болів і корчів ніг у старших людей, чи змін хоробових ока.

На підставі згаданого масового обслідування дітей різного віку та згаданих анатомо-патологічних дослідів д-р Беренсон рекомендує досліджувати холестерьор у крові у дітей, особливо тих, що походять з родин, в яких є хворі на склерозу члени родини, щоб таким чином завчасу звернути увагу на спосіб віджиблення дітей зокрема обмеження тих речовин, що ведуть до зросту холестеролю в крові, а це надміру товщу та інших харчів, що мають у собі холестероль. Про ці речовини ми вже говорили раніше та будемо не раз повертатися до цієї проблеми.

ЛИСТ З УКРАЇНИ

Дорогенькі наші Рідні!

6-го червня я написала Вам лист-відповідь, думаю, що Ви його одержали. А оце пишу знову, щоб Ви не сумували, наші листи читали і лихом нас не споминали. Вас, мабуть, цікавить, як в нас іде перебудова. Що ж, дещо постараюсь написати.

Львів мітинґує далі. Ось і недавно 25-го червня, в неділю, о 6 год. вечора, відбувся мітинґ в селищі Рудно. Мітинґ було організовано членами Товариства Української Мови ім. Т. Шевченка, Товариства „Меморіял", Товариства „Лева", які створено у Львові. На мітинґ з'їхалося багато людей з навколишніх сіл, зі Львова. Тисячі людей прийшли і приїхали, щоб почути живе слово правди. Мітинґ починався входом колони з блакитно-жовтими прапорами і зображеними на них тризубами. Був один малиновий стяг з чорною стрічкою, який потім поставили на козацьку могилу. Але про це пізніше. На трибуну, обтягнуту блакитно-жовтим полотном, виходили промовці, яких зустрічали бурхливими оплесками. Кожний з них мав на грудях значок із зображенням герба-тризуба. Промовці ці — члени вищезгаданих товариств, які діють у Львові, були і з інших міст запрошені і виступали, як от, наприклад, з м. Донецька, Прибалтики. Виступили перед громадою і Михайло Горинь, і Ірина Калинець, про яких знає і говорить Америка, тому я і про них пишу, інших прізвищ не називаю. Всі вони — справжні патріоти, борці за кращу долю України. Старше покоління знає, а от молодь, молодь треба научати. Бо що ми знаємо з історії України?! Про що говорилося на мітинґу я не буду писати, бо це неможливо все описати, лиш скажу одне, що більшого духовного збагачення не треба, як це. Після окремих виступів ми співали пісні: „Ой у лузі червона калина", „Чуєш брате мій", „Заповіт" Т. Шевченка.

Ми всі були в вишиванках, стоячи під блакитно-жовтими прапорами. Нас, здавалось, чула вся Вселенна. Від такої картини не можна було стримати сліз.

Після виступів колона організовано рушила на козацьку могилу, яка знаходиться в другому кінці селища на полі. Ця могила занедбана, забута. Ніхто туди не ходив і не віддавав шани. Колона до могили рухалася центром селища по автобусній трасі. Транспорт був затриманий поки проходила колона. Першими були блакитно-жовті прапори, в центрі їх — малиновий стяг з чорною стрічкою. За прапорами — великий кошик з квітами. Далі всі, хто мав в руках квіти, а потім всі решту. Колона рухалася з піснями: „Ой у лузі червона калина", „Гей там на горі Січ іде", „Ще не вмерла Україна", „Гей на горі, на Маківці", Ой на горі та й женці жнуть".

Біля церкви помолилися, прапорами поклонилися і рушили далі. На козацькій могилі священик відправив Панахиду, засвітили свічки, поставили малиновий стяг, положили квіти, помолилися.

О 12-ій годині ночі колона рушила до центра міста Львова, де народ віддає честь і шану Великому Кобзареві. Пам'ятника тут ще немає, але щоденно тут море людей, море квітів. На 4-ту годину ранку прибули на те святе місце, де співали релігійні пісні, пісні на слова Шевченка і про Шевченка. Отак проходять мітинґи у Львові, в навколишніх містах і селах. По Україні розгортається Народний Рух, як довго він триватиме, до якого кінця ми прийдемо, ніхто не знає.

Я би хотіла, щоб Ви побували хоч на одному з таких мітинґів, бо почуте не так сприймається, як побачене. Стоячи коло трибуни і уважно слухаючи промови виступаючих (виступило 15 чоловік), я думаю, помислами була разом з Вами, бо знаю, як дорога Вам Україна, як американці українського походження переживають за долю України і готові дати їм допомогу в любу хвилину. На якусь мить я уявила собі таку картину: хтось з Вас, Ви, стрийку, чи стрийна під бурхливі оплески підіймаєтесь на блакитно-жовту трибуну, вітаєте Народний Рух України, ініціяторів мітинґу, Ви закликаєте боротись, а не здаватись, бо Україна в огні, Україна плаче, що тепер, коли знаходимось на краю прірви, маєм право вільно говорити про наболіле, виступати. Ви говорите, що слово Тараса й на чужині не дало Вам забути, хто Ви такі. Що там, далеко за океаном, жили Ви й живете за його заповітом: чужого навчились, і свого не цурались.

На мітинґу було зібрано 3,360 карбованців, які підуть на відновлення козацької могили.

Щось сьогодні я дуже розписалась. Пора вже закінчувати. Але ще напишу Вам, які резолюції були затверджені на мітинґу: 1. Українській мові — державний статус; 2. Україні — національний госпрозрахунок; Звільнити усіх політв'язнів; Викладання предметів в навчальних закладах вести тільки українською мовою; надати громадсько-

(Закінчення на стор. 4)

КУБИНСЬКА СЛУЖБА БЕЗПЕКИ заарештувала трьох провідних правозахисників: голову Комісії прав людини і національного примиренн Елісардо Санчеза, лідера Правозахисної партії Куби Ірама Абі Кобаса і голову Комісії у справах прав людини ім.Хозе Марті Уберта Гереза. Повідомляють, що коло 20 старшин служби безпеки увірвалися на світанку в дім Санчеза. Вони зробили обшук, що тривав чотири години. Ірам Абі спочатку був заарештований у квітні ц.р. за спробу організувати демонстрацію протесту під час перебування у Гавані генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова. Його засудили на три місяці тюремного ув'язнення, однак незабаром випустили на волю у зв'язку з хворобою серця.

Іван Боднарук

У ТАБОРІ ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ У БУРҐДОРФІ

Це мале місто, що перед останньою війною нараховувало до 6,000 мешканців, а після війни, коли велика частина німців мусіла покинути землі на схід від залізної заслони, населення збільшилося удвоє. Залізнича станція дуже близько місця, де після капітуляції постав табір ДП. Хоч я мав багато праці в тому таборі, як директор школи й культурно-освітній референт табору, то все ж таки траплялися години нудьги. В такі хвилини любив я мандрувати містом і околицею та цікавитися всім, що було зв'язане з минулим міста. Вкінці мав я змогу й дещо прочитати про історію Бурґдорфу та околиці. Я переконався, що містечко мало свою багату тисячолітню історію. Бурґдорф лежить у Нідерсаксені. В історії тієї частини Німеччини були моменти зв'язані з історією України і слов'янського світу. Наші козаки були в північній Німеччині, беручи участь у 30-літній війні на боці католицького німецького цісаря. Наші молоді люди в минулому студіювали в німецьких університетах. Вкінці, ще сьогодні стрічаємо в провінції Ганновер, особливо в околицях Люнеберґу, сліди слов'янського життя, а саме вендів, у назвах місцевостей, у ноші, в прізвищах, у кольорі волосся і фізичних рисах населення цієї частини Німеччини.

У Геніґзені, після останньої війни, був приміщений московський табір „Кольорадо", де жили переважно московські еміґранти і якась частина наших людей, які згодом перенеслися до табору в Бурґдорфі. Для українців цікава подробиця: в Ганновері жила славна красавиця Аврора, яка відіграла велику ролю в т. зв. північній війні. До неї приїздив, очарований її красою, наш Андрій Войнаровський, небіж гетьмана Мазепи.

До цього то Бурґдорфу восени 1945 року привезено кілька наших родин із Берліну й вони були першими мешканцями табору для переміщених осіб. Приміщено їх у дерев'яних бараках, у яких за Гітлера жили німецькі вояки. Було тих бараків кільканадцять. Стояли вони на великій площі недалеко фабрики Варнеке, при шляху на Геніґзен. Дорога ділила табір на дві нерівні частини: в більшій жили переважно українці, в меншій переважали балтійці. Кругом табору були німецькі хати, поля і городи. В кожному бараці містилося 10-12 родин. Згодом, коли табір розріся, англійська влада побудувала ще залізні військові шатра, що дуже нагадували бочки, тому й називали їх наші люди „бочками". Потім побудовано ще театральну залю, церкву, магазини й ґаражі. В деяких „бочках" приміщено робітні: шевську і столярську. Частину деяких бараків зайняли бюра УНРРА (потім ІРО) й управа табору, пральня, кухня, школа, лазня й лікарські та дентистичні кімнати.

У цьому таборі, що називався „Огайо", довелося мені з родиною прожити майже чотири роки (від 9-го березня 1946 до листопада 1949 року), а декому й довше. Звідси роз'їхалися люди в різні сторони світу, а мала частина, що з причини слабого здоров'я залишилася, була включена до німецького господарства, коли 1950 року зліквідовано табір, зруйновано бараки й побудовано нові муровані будинки.

Хоч табір „Огайо" був невеликий, то все ж плив через нього безперервний потік людей, що намагалися вирватися з Німеччини та втекти від московського пекла. В перших роках дехто приїздив і власними кіньми, бо спершу можна було їх тримати в таборі. Поки табір перебрала УНРРА, управа табору була фактично в руках голляндця, який — догадувалися люди — був голляндським жидом. Його помічником був старий еміґрант із Юґославії, росіянин Свірідов. Були це досить прикрі часи для українських скитальців у Бурґдорфі. У близькій фабриці Варнеке примістилася большевицька репатріяційна комісія, яка часто заходила до табору й навіть у ньому харчувалася. „Голлендер", як називали таборяни голляндця, вечорами пересиджував з енкаведистами й це збільшувало страх таборян.

Спокійніше стало жити, коли табір перейшов під опіку допомогової організації УНРРА з весною 1946 року. Директором табору став Мітленер, занглійщений чех, дуже мила й прихильна українцям людина. Групу росіян, разом із Свірідовим, перенесено до табору „Кольорадо" в Геніґзені. У таборі відбулися вибори й комендантом обрано дентиста д-ра П. Глібовича. Пізніше комендантами були з вибору: інж. Поточняк, д-р Б. Коваль і мґр Ничка. Під кінець 1948 року табір перейшов під опіку ІРО і директором став англієць Сулліван.

Мешканці табору виявлялися назовні передусім своїми розмовами й поведінкою, залежно від ступеня культури. В загальному населення табору складалося з людей спокійних. Траплялися малконтенти, які спричинювали заколот, виступали проти розпорядків таборової управи, цькували проти інтеліґенції тощо. Але всю цю різношерстну людську масу тримали в руках суворі розпорядки таборової влади. В бараці ми мали завжди спокійних і культурних сусідів, хоч мешкальні умовини в таборі були погані, бо людям було затісно, харчування було недостатнє. День-у-день давали в таборовій кухні вранці і ввечорі чорну каву, а на обід несмачну пісну зупу. Щоякийсь час приділювали харчі, як каву, м'ясо, товщі, рибу, хліб, а також цигарки. Ті приділи дедалі ставали скупіші, особливо за влади ІРО. Говорили, що це навмисне так погано харчують людей, щоб їх спонукати до виїзду на „родіну". Люди „промишляли", торгували з німцями, спекулювали. Витворилася в таборі каста спекулянтів, у яких можна було за добрі гроші все дістати. А ті, що не мали до того хисту, ходили по німецьких селах та міняли каву й цигарки за картоплю, овочі тощо. Дехто взявся виробляти тайком самогон, хоч це було суворо заборонене. Час від часу діставав хтось „кер-пакет" з Америки чи Канади, і тоді було велике свято в родині. Особливо часто діставали „кер-пакети" баптисти; вони й найбільше торгували.

Мешканцям табору дуже дошкулювали блощиці. Годі їх було позбутися. Бувало, сидиш чи лежиш на ліжку, а тут тобі падає із стелі на ніс здоровенна блощиця. Пересічно раз на рік спроваджувала таборова влада німецьку дезинфекційну комісію, яка дезинфекувала всі бараки. Була тоді велика морока для таборян, бо барак замикали на два дні й треба було таборувати на майдані й не було деколи де переспатися. З помешкання можна було винести тільки дещо, наприклад, харчі, шовкові речі, які газ нищить. Але таборяни виносили здебільшого все, разом із блощицями. Через те дезинфекція ніколи не давала потрібних наслідків, бо до очищених бараків вносили потім речі з блощицями й вони далі множилися. Іншою справою, поза харчами, мешканням і гігієною, що турбувала всіх, було постійне вичікування хвилини, коли буде можна вирватися з табору й виїхати з Німеччини.

Тріо „Золоті ключі" у Віндзорі

Виступає тріо „Золоті ключі" (зліва): Маруся Миколайчук, Ніна Матвієнко та Валентина Ковальська.

Вони назвали себе „Золоті ключі". Ми назвали б їх „Золоті крила". Бо оце прилетіли до нас з рідної землі та принесли нам пісню свіжу і чисту, як кришталева вода із ненарушеного джерела. Почули ми пісні, багато нам незнаних, але не покалічених чужими налетами, на яких нівеляційні намагання пануючої ідеології не залишили жодних слідів.

Ніна Матвієнко, Маруся Миколайчук і Валентина Ковальська співають вже разом понад 20 літ. Обдаровані голосами приємного звучання, володіючи ними віртуозно та співаючи пісні близькі їх серцям, вони віддають їх з таким зрозумінням, чуттям та пієтизмом, що слухачі заворожені силою експресії та ніжністю виявлених почувань, відчули в них наявність живої Батьківщини.

А в піснях їх вони принесли нам її цілу. Бо були там пісні з Полтавщини, Гуцульщини, Кубані, Буковини, Волині та Полісся. Яке мелодійне багатство, що вказувало на пісенні притаманності кожної частини нашої землі. Вирівнаний, глибокий голос Марусі Миколайчук в буковинських піснях нагадував темні буковинські вишивки. Стилевість її виконання виявилася ще в тому, що не було в них найменшого налету „циганської" манери. Валентина Ковальська в піснях Волині та Полісся віддала тугу та таємничість непрохідних темних лісів. Ніна Матвієнко, володіючи майстерно дзвінким голосом вміла віддати найніжніші почування серця та порухи душі, заключені в поетичності наших народних пісень. Ця поетичність змісту дозволяє нам слухати без застережень наші довгострічкові пісні. Завершена музикальність співачок дозволила їм відспівати цілий концерт без допомоги інструменту.

Не щадили вони своїх голосів, їх репертуар був багатий. Крім чисто народніх була одна пісня до слів О. Олеся і друга „Спи моя дитино" колискова П. Майбороди, на жаль, недавно померлого, до слів А. Малишка. Чим знаменитий зміст цієї колискової це те, що навіть в цю, такого жанру пісню, поет вложив згадку про Україну.

Хоча все, що вони співали, було приємно почути, все ж таки, на нашу думку, деякі зміни були б більше корисні для цілости програми.

Скільки разів ми співали і чули „Розпрягайте, хлопці, коні". Хто з нас не знає пісні про дівочі очі?

Ми розуміємо бажання мисткинь заспівати також веселу, жартівливу пісню. Ми цього роду пісень маємо багато.

Почули ми „Била жінка мужика". Мелодія її інша, ніж загально відома, навіть з короткою кольоратурою. Але ми були б щасливі не чути все про горілку. Як слушно зауважив Микола Холодний в своїй книжці „Про душу в пісні та про пісню в душі", „статистика свідчить, що серед українських пісень більше з уболіванням за горілку, аніж за українську державу". Замінити її дуже легко. Дві стрілецькі пісні сумного настрою було б краще помістити в середині концерту, а не під кінець, чим пригнічувалось бадьорий та радісний настрій.

Концерт вміло переплітаний сольовими і груповими виконаннями, з цікавими поясненнями. Було б дуже побажаним мати видруковану програмку, що, звичайно, свідчить про охайність і серйозність мистецької одиниці і залишає конкретну пам'ятку.

Володимир Баран

З 80-літтям мґра Р. Домбчевського

Приємно поінформувати нашу медичну громаду та українське громадянство в діяспорі, що 10-го березня ц.р. сповнилося нашому шановному колезі-фармацевтові Романові Домбчевському 80 років його трудолюбивого життя. Тому є нагода подати короткий нарис його життя і діяльності.

Народився Роман Домбчевський 10-го березня 1909 року у Залізцях Нових, коло Бродів, у священичій родині. Перед Першою світовою війною його батько перенісся на парафію до села Бряза (тепер Козаківка), а потім до Гошева, повіт Болехів, де Роман провів молоді літа.

Середню освіту з матурою одержав у філії Академічної гімназії у Львові. Потім студіював фармацію у Познанському університеті, яку закінчив дипломом магістра фармації.

Під час студій був співосновником „Сокола" у Брязі, а перед німецько-польською війною в 1939 році, коли працював в Горлицях на Лемківщині, був заарештований і засланий з іншими українськими патріотами до польського концентраційного табору в Березі Картузькій. По упадку польської держави повернувся до Горлиць, а опісля переїхав до Львова, де працював за своєю професією.

У 1944 р. виїхав на еміґрацію, до Австрії, а потім до Німеччини, де працював по фаху при УНРРА і ІРО лікарнях.

У 1949 р. переселився з родиною (дружиною і її батьками та сестрою) до Америки та поселився в Рочестері. Тут зразу працював як звичайний робітник, а опісля у хемічно-фармацевтичній фабриці в Рочестері й Ніяґара Фолс. Повернувшися до Рочестеру, працював по фаху у фармації Strong Memorial Hospital, а потім через 11 років як асистент фармацевт у Veterans Administration Hospital в Батавії, Ню Йорк. В 1984 році пішов на заслужену емеритуру.

Мгр Домбчевський працював довгі роки у Пласті в Рочестері та був членом Комітету для відзначення 1000-ліття Християнства в Русі-Україні. Належав він до УЛТПА відділу в Рочестері та був скарбником в його управі. Він є членом Українського Народного Союзу. З нагоди його ювілею бажаємо йому доброго здоров'я та багато сонящних літ.

д-р П. Пундій

Українські діти з Франції відвідали Ніяґару

Перші учасники проєкту СКВОР „Живий зв'язок" — українські діти і молодь з Франції, що перебувають у своїх ровесників в Торонто, мали нагоду відвідати славний на ввесь світ водопад Ніяґару. Прогулька відбулася автобусом під опікою вчительок Ірини Федчун і Олі Караїм. Провадив прогульку досвідчений „знавець всіх доріг на ніягарському півострові" Тарас Гарас, який зустрів юних туристів в Сейнт Катеринсі. Пояснення, де було треба, давала вчителька французької мови Ірина Шумило-Грентон.

Першою більшою зупинкою після Сейнт Катеринсу була гуцульська церква Пресвятої Богородиці в Ніяґара Фалс, де зустрів їх отець крилошанин Роман Ґробельський і добродійка. Діти оглянули церкву, вписали свої прізвища до книги гостей, а членкині відділу Ліги Українських Католицьких Жінок під проводом голови Розалії Бобик погостили їх смачним полуденком. Тут оглянули вони також відеофільм про святкування 175-ліття з дня народження Тараса Шевченка в Україні.

Підкріпивши свої сили, поїхали всі оглядати славний водопад та інші туристичні атракції. Власник мотелю Стефан Картофель уфундував всім поїздку на вежу Скайлон, що дало юним туристам багато нових вражень.

Хоч вранці, коли почалася прогулька, падав дощ, коло полудня погода поправилася і прогульковці могли доволі натішитися всіми видами, а коли оглянули все, що було можливе, прогулька вступила ще до українського музею, щоб оглянути образи Василя Курилика та інших славних українських мистців. Пояснення давала кураторка музею О. Колянківська і Андрій Савчук.

Підвечірок чекав на молодих туристів у залі церкви свв. Кирила і Методія в Сейнт Кетеринсі. Гостину приготовили М. Роздольська і К. Щудло (ЛУКЖК), а спонзорував її відділ КУК. Голова відділу адв. Богдан Долішний привітав гостей до „міста городів" Сейнт Катеринс і побажав їм щасливого, веселого і успішного побуту в Канаді. Після підвечірку діти цікаво оглядали церкву свв. Кирила і Методія, що багато розмальована у візантійському стилі. „В нас є більша церква, але не така гарна", — заявив один з учасників прогульки.

Біля новопосвяченого пам'ятника св. Володимирові зроблено спільну знимку і задоволені з гарно проведеного дня, повні вражінь, молоді прогульковці повернулися до автобуса і від'їхали то Торонто.

С.Г.

Щотижнева...

(Закінчення зі стор. 1)

нами й симпатиками УГС із синьо-жовтими прапорами пройшла центральними вулицями міста, завершивши похід біля пам'ятного знаку, де має бути пам'ятник Т. Шевченкові. Там було покладено квіти і виголошено промови. Серед промовців виступали члени Ради Львівської обласної філії Української Гельсінкської Спілки Олег Війтович і Володимир Яворський.

• 4-го липня ц.р. у Львівський Інформаційний Центр Української Гельсінкської Спілки надійшли повідомлення від Херсонської філії УГС, що в цих днях у Херсоні були розповсюджені агітаційні листівки зі закликом до громадян вступати в Українську Гельсінкську Спілку. Наводимо повний текст листівки:

„Шановні херсонці! Вступайте до лав Української Гельсінкської Спілки. Українська Гельсінкська Спілка це громадська організація, яка виступає за дійсну, а не паперову демократизацію нашого життя, виступає на захист національних прав українського народу, а також інших народів, що населяють Україну. Вона виступає на захист громадянських прав кожної людини. Якщо ви маєте бажання познайомитися з діяльністю Української Гельсінкської Спілки, або якщо ви маєте відомості про порушення прав людини на Херсонщині, звертайтеся у місто Херсон письмово за адресою: 325000 місто Херсон Головпоштамт, Блінцову Олександру Івановичу, до запитання або: місто Цюрупинськ Херсонської області, вул. Лісна 82, Степану Гурі".

• У льокомотивному депо Львів-Захід 4-го липня ц.р. відбулися збори господарсько-ремонтних цехів, які були скликані всупереч волі адміністрації комітетом робітничого самозахисту, що його очолює член УГС оператор Володимир Яворський, який на зборах докладно розповів про обставини, при яких було сфабриковано справу щодо його звільнення з роботи. Після цього було обговорено ряд інших питань. Завершуючи збори робітники одноголосно прийняли таку резолюцію:

„Резолюція зборів робітників льокомотивного депо Львів-Захід, скликаних комітетом робітничого самозахисту 4-го липня 1989 року. Збори робітників льокомотивного депо Львів-Захід уважають несправедливим звільнення з роботи оператора котельні Володимира Яворського і вимагають поновлення його на роботі з грошовою компенсацією за час вимушеного безробіття. Збори висловлюють недовіру профспілковому комітетові депо, очолюваному Івахом, і вимагають обрання нового профспілкового комітету, який би по справжньому захищав інтереси робітників. За ігнорування робітничого колективу і переслідування робітників, що проявляють громадську активність, збори висловлюють недовіру начальникові відділу кадрів Вікторові Гудимі й вимагають звільнення його з посади. Збори осуджують наказ міністра залізничного транспорту СССР про обов'язкове російськомовне ведення діловодства залізниці України, як прояв російського великодержавного шовінізму і вимагають негайно розпочати роботу по українізації внутрішнього життя депо. Збори повністю підтримують Народний Рух України за Перебудову і осуджують реакційне намагання партійно-бюрократичного апарату Щербицького зупинити процес перебудовних реформ республіки".

• У неділю, 2-го липня, у Олеську недалеко Бродів, відбувся студентський мітинг, що його скликало студентське братство „Мальовнича Україна". Після мітингу поклали вінки жертвам сталінізму і на могили січових стрільців. Потім пішли до пам'ятника Т. Шевченка і відбули і там мітинг. Студентів-учасників мітингу оштрафовано по 50 карб. і виселено зі студентського гуртожитку.

ЗГІДНО З НАЙНОВІШИМИ телефонічними опитами, переведеними щоденником „Ню Йорк Таймс" і телевізійною мережею Сі-Бі-Сі, 67 відсотків американських громадян одобрює на пості президента Джорджа Буша. Цей опит був переведений після повороту Президента з подорожі до Польщі, Мадярщини і Франції, але перед теперішньою кризою на Близькому Сході.

МАРЛИН ФІЦВОТЕР, ПРЕСОВИЙ секретар Білого Дому, натякає на те, що робляться заходи щоби здобути звільнення вісьмох американських закладників. Підтверджується й те, що тепер існує можливість вести переговори в цій справі з різними угрупуваннями і країнами, які мають більший або менший вплив на тих, що цих закладників тримають. На думку президента Джорджа Буша і його дорадників, цей час треба вповні використати на те, щоби розглянути різного рода можливості і пропозиції. Все ж таки треба всім пам'ятати, що ці справи вимагають уважного і послідовного розгляду і треба розчисляти на довгий час, щоби добитись будь-яких успіхів.

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями, Односельчанами та Знайомими,
що у вівторок, 8-го серпня 1989 р. упокоївся в Бозі
на 78-му році трудолюбивого життя
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО та ПРАДІДУСЬ

бл. п.

ВАСИЛЬ ТКАЧ

нар. 11-го березня 1911 р. в селі Настасові, пов. Тернопіль, Україна.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ в Сиракюзах, Н. Й.: середа, 9-го серпня 1989 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Macko-Vassalo

ПОХОРОННА СЛУЖБА БОЖА в четвер, 10-го серпня 1989 р. о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя. Після Похоронної Служби Божої Тлінні Останки будуть перевезені до Коговз, Н. Й., де Покійний проживав довгий час.

Похоронні обряди в Коговз, Н. Й. — Четвер, 10-го серпня 1989 р. Панахида о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні, Fitzgerald-Cohoes, **а в п'ятницю, 11-го серпня 1989 р. в церкві свв. Петра і Павла. Похоронна Служба Божа, а опісля на цвинтар свв. Петра і Павла,** Waterford, N. Y.

У глибокому смутку:
дружина — АНАСТАЗІЯ
син — о. диякон МИРОН з дружиною ДЖОЙ
внуки —
ДЕБОРА ГЕЛІГЕН з мужем ВАСИЛЕМ
АНДРЕЯ ЕССИК з мужем КЕМЕНТОН
МЕЛЯНІЯ ТКАЧ
правнуки —
МАТЕЙ І ХРИСТИНА ЕССИК
КІНБЕРЛІ ГЕЛІГЕН

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Український Хор
„ДУМКА" в Ню Йорку

ділиться сумною вісткою зі своїми Членами,
Прихильниками і цілою Українською Громадою,
що 12-го липня 1989 р. у Ню Йорку упокоївся в Бозі

бл. п.

РОМАН КОРОЛЬ

ДОВГОЛІТНІЙ ЧЛЕН ХОРУ
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родині Покійного найщиріші співчуття складають

Управа і Члени Хору „Думка"

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять померлих дорогих осіб на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

Надія і Марія Касянчук — $5,000 в пам'ять чоловіка і батька, бл. п. о. Петра Касянчука, на створення бібліотечного фонду родини Касянчук в Гарвардській бібліотеці для україніки.

Лідія Кострубяк — $1,000 в пам'ять мужа, бл. п. інж. Василя Кострубяка.

Д-р Олег і д-р Іванна Ратичі — $1,000 (з аплікацією на дорівнювальний фонд працедавця) в пам'ять доні, бл. п. Юліяни Ратич.

Галя Михайлів, Дарія, Андрій і Андрійко Панчич — $1,000 в пам'ять мужа і батька, бл. п. о. Макара Михайлова.

Д-р Ольга Коропей — дружина, полковник Олег Коропей — син з родиною, Оксана Сливка — доня з родиною — $500 в десяту річницю смерти бл. п. д-ра Осипа Коропея.

Микола і Ярослава Піхурки — брат з дружиною, Степан Піхурко, брат — по $250, Нестор Филипович — $30 в пам'ять бл. п. Марії Піхурко.

Інж. Ярослав і Ольга Дужі — $100 в пам'ять Теофілі Дужої.

Ярослава Слиж-Панчук — $100 в пам'ять брата, бл. п. д-ра Антона Слижа в шосту річницю смерти.

Христина і Ярема Козаки, діти — $100, інж. Ярослав і Ольга Дужі — $25 в пам'ять бл. п. Марії Козак.

Володимира Баслядинська — дружина, Роман і Лідія Тицькі, А. Чолій і М. Цехот — по $50, Василь Лагошняк — $25, Василь і Юлія Зусь, Віра Осадців, Анна Тицька — по $20, д-р Стефан Стецура — $10. В. і Т. Шийка — $5, в пам'ять бл. п. Мирослава Баслядинського.

Таня і Йосиф Д'авіньон — донька з чоловіком, Марія і Ґас Маттес — по $50 в пам'ять св. п. Семена Михайлишина.

Осип Бадинський — $25 замість квітів на свіжу могилу бл. п. Романа Кузиляка.

Адріян і Лідія Стецики — $20 в пам'ять тети Євгенії Керлязи.

Дякуючи жертводавцям за пожертви линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив Померших вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

Молода професіоналістка

Н. Барановська

Українська громада збагатилася новою професійною силою з ділянки міжнародної торгівлі. Нею є Наталка Барановська, донька д-ра Юрія і Арети Барановських. Отримавши диплом бакалявра з відзначенням „Сумма кум лявде" у Філядельфійському коледжі в 1987 році, Наталка продовжувала студії в Дрексел університеті у Філядельфії і 10-го червня ц.р. набула диплом магістра міжнародної торгівлі.

Із академічних нагород дістала „Амерікен" маркетінг асосієйшен авард". Була членкою крайового товариства „Дельта кум Дельта", про що була згадка в „Хто є хто в американських коледжах і університетах", і була головою шкільного товариства з ділянки продажу. Наталка є матуранткою Школи Українознавства в Гартфорді, Конн., і пластункою в УСП. Брала участь у пластових таборах: юнацького вишколу, лещатарських і в пластовій поїздці до Европи на ЮМПЗ у 1982 році. Про ці часи пластування згадує завжди з великою приємністю.

Наталка є членом УНС та парафії св. Михаїла в Гартфорді.

Р.Б.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — Клякставн СК — (0:0)

Друга зустріч літнього турніру „Гакер-Пшор", що пройшла 21-го липня ц.р., цим разом між „Січовиками" і німецьким клюбом Клякставн, Н. Й., закінчилася „сухим" ремісом0:0. Якщо йдеться про перебіг цих змагань, то футболісти обидвох дружин показали гарну, швидку і безкомпромісову гру, в якій на початку конто ґолів мали можливість відкрити німецькі футболісти, а в кінцевій фазі не використав доброї нагоди центровий „Ч. Січі". Таким чином цей нічийний вислід треба уважати за справедливий для обидвох дружин. Після цих змагань у підгрупі „А" веде португальський клюб „Байрадінос" — 2:0 точок. Дальші місця займають: „Ч. Січ" — 2:2, Юніон „Лецерс" — 1:1 і Клякставн СК — 1:3.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Т. Науменко, Дворський, Мальоні, Куцина, Мелет, Є. Чижович, мол., Вітерій, Ф. Наполі, І. Чижович, Д. Наполі, Стуварт, Сергіїв.

ВІСТКИ УСЦАК

Продовжуються заходи для відновлення делеґатур

Згідно з рішенням минулих загальних зборів УСЦАК, нововибрана управа продовжує заходи для відновлення делеґатур у Канаді і УСЦАК-Захід. З тією метою голова УСЦАК, Мирон Стебельський відбув поїздку до Торонто, де 6-го липня ц.р. був присутній на місячних сходинах СТ „Україна", на яких поінформував провід цього заслуженого для українського спорту в Канаді спортового Т-ва про негайну потребу відновити діяльність канадської делеґатури. У своєму виступі голова УСЦАК теж поінформував присутніх про започатковані зв'язки з українськими спортовцями на нашій поневоленій Батьківщині та можливості товариських зустрічей з ними на спортових аренах в ЗСА, Канаді і Україні. У виді цих можливостей справа відновлення делеґатур має першорядне значення. У своєму заключному слові голова СТ „Україна" Я. Фенин запевнив голову УСЦАК, що зробить усе можливе для відновлення канадської делеґатури УСЦАК.

Голова УСЦАК теж відбув розмови з колишніми футбольними „зірками" — Остапом Стецьковим і Олександром Скоценем — автором книжки „З футболом у світ". Управа УСЦАК є теж в тенісовому контакті з колишнім головою, в останніх роках заступником голови. УСЦАК Володимиром Кізимою в Дітройті і Мироном Дахнівським в Чикаґо, через яких намагається відновити делеґатуру -Захід (Дітройт-Чикаґо-Клівленд).

Надходять пожертви на фонд Зустрічів УСЦАК із спортовцями в Україні

Після пожертви проф. Е. Жарського, що було опубліковане раніше, досі надійшли чергові пожертви від Кредитівки „Самопоміч" Ню Йорк — 250 дол., Миколи Бойчука-Голідей Інн, Сомервілл, Н. Дж. — 180, Кредитівка „Самопоміч" Нюарк — 100, мґр Іван Стебельський, Денвер, Кольорадо, — 100, Кредитівка „Самопоміч", Рочестер, Кредитівка „Самопоміч" Воррен, Мич, і Кредитівка „СУМА" Йонкерс, Н. Й., — по 50 дол. Збірка на цей важливий фонд УСЦАК продовжується. Хто наступний?

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Павло Кульчицький та його команда

Під таким наголовком появилася нотатка в київській „Спортивній газеті" з 27 червня ц.р., в якій кореспондент О. Шульга поінформував читачів тієї газети про турне українських бейсболістів з Торонто під проводом ентузіяста Павла Кульчицького. В цій нотатці Шульга подає, що Кульчицький позаминулого року відвідав Україну, а головно міста, де започаткував розвиватися бейсбол (Київ, Львів і Крим). Повернувшись до Канади, Кульчицький надіслав команді бейсболу „Фотон" у Симферополі (найкраща бейсболова команда в Україні) подарунок — повний комплет одностроїв для 20 змагунів. Дальше згадуючи підготову поїздки в Україну, Шульга відзначив, що Кульчицький ставив до членів своєї дружини такі основні вимоги: кожен повинен розмовляти українською мовою і сприяти розвиткові бейсболу в Україні. З цією метою дружина Кульчицького за три тижні перебування в Україні мала відвідати Львів, Чернівці, Тернопіль, Київ і Крим. Тут вони мали провести показові ігри та спільні тренування з українськими спортовцями, ознайомити їх з відеофільмами бейсболових зустрічей команд Канади. В наступному році до Канади приїде дружина бейсболу з Львівського лісо господарського інституту.

У „Спортивній газеті" з 13-го липня ц.р. появилася перша нотатка про змагання тієї дружини на київському стадіоні „Спартак" з студентською репрезентацією інституту інженерів цивільної авіяції, в якій перемогли господарі.

Висліди змагань українських футбольних клюбів

Дніпропетровське „Дніпро", минулорічний чемпіон вищої ліґи імперії і власник чаші СССР, в цьому році, в чергових змаганнях за чемпіонат вищої ліґи, перемогло Київське „Динамо" вислідом 2:1. Переможні ґолі для „Дніпра" здобули Тищенко і Юдін, для Києва — Безсонів.

Одеський „Чорноморець" переміг Московський „Льокомотив" вислідом 1:0. Переможного ґоля здобув Третяк.

Донецький „Шахтар" зазнав поразки на виїзді у Волгограді з місцевим клюбом „Ротор" – 1:2. Єдиного ґоля для „Шахтаря" здобув Грачов.

У показнику табелі ігор веде Московський „Спартак" (27 точок), дальші місця в першій п'ятці на усіх 16 клюбів займають: „Дніпро" (24), Москва „Торпедо" (23), Вільнюс „Жальгіріс" (21) і Одеса „Чорноморець" (20). Інші українські клюби покищо займають такі місця: Київ „Динамо" (19 точок — 6-те), Харків „Металіст" (19 -7-ме) і Донецький „Шахтар" (13 — 12-те).

„Черговий футбольний грабунок"

Важко приходиться існувати українським клюбам в поневоленій Україні. На протязі довгих років поневолення російські зайди завдають різних ударів українським спортовцям, викрадаючи найкращих до Москви й Ленінграду, використовуючи інших для прославлення російського спорту. Україна формально рахується „суверенною" республікою і навіть належить до ООН, ЮНЕСКО і ін. міжнародних Організацій, одначе українські спортовці не мають права на міжнародній арені репрезентувати свою „республіку" самостійно. Їх спритно і насильно русифікують і використовують для прославлення „матушки Рассєї". Нині настали гласність й перебудова, українські спортовці пробують якось відв'язатись від важкого російського воза, та це нелегка справа, Ось не маючи вже змоги вповні застосовувати сталінські методи, спортові політруки останньо почали використовувати приналежність до окупаційної армії, тобто перспективних спортовців покликують насильно до армії. Недавно це сталося у Львові з відродженими „Карпатами", останньо з дніпропетровським „Дніпром". Ось що про це сказав в „Спортивній Газеті" з 8-го липня ц.р. тренер „Дніпра" Є. Кучеревський: „Історія з призовом відразу цілої команди (йдеться про резерву „Дніпра" — О.Т.) просто обурлива. Свого часу на зустрічі тренерів у ЦК КПРС мої слова про те, що більшості команд-майстрів невигідно виховувати власні резерви, викликали подив. Та ось здобуто підтвердження: наслідками нашої роботи користуються армійські команди. Кого ми обманюємо? Всі ж бо знають: йдеться не про виконання громадського обов'язку-службу в армії, а про черговий футбольний грабунок". Сказано ясно і недвозначно.

Редакція від себе додала нотатку: Футбольна команда „Дніпро" належить не лише Дніпропетровському. Нині чемпіон потребує допомоги. Мабуть, дещо залежить і від позиції Державного комітету спорту України.

Та біда в тому, що в цьому комітеті густо засіли аґенти, завдання яких є не допускати до нормального росту організованого українського спорту, але про це ще чомусь не пишуть відкрито в київській „Спортивній Газеті".

(от)

Лист...

(Закінчення зі стор. 2)

го осуду тим, хто знищує українську мову, культуру; домогтися вилучення України із складу СССР; затвердити українську символіку; на керівні посади призначити тільки тих, хто живе на Україні не менше п'ять років і досконало володіє українською мовою; навчання і виховання в дитячих садках вести тільки українською мовою; направляти юнаків на службу в армію тільки на території України, а не за її межі; вести Богослужіння в церквах погреко-католицьки; відновити усі братські могили. Це рішення одностайно було схвалено народом.

Нині в нас — прекрасна погода. Температура повітря становить 25-28-30°С. Перед тим два тижні лив дощ і багато сіл, де протікає поблизу ріка, було затоплено.

На цьому буду закінчувати. Міцно цілуємо Вас і бажаємо всього найкращого! З повагою і любов'ю до Вас Ваші Рідні.

ЩЕ ОДИН ПРЕДСТАВНИК УНС

У повідомленні про видання проклямації президентом Джорджем Бушем („Свобода" з вівтірка, 8-го серпня ц.р.) слід додати, що серед присутніх урядовців УНСоюзу була також Марія Душник, почесний член Головног Уряду УНС. — Ред.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У статті „Захитана економіка" А. Бука слід внести такі поправки: „Свобода" ч. 140 з 27-го липня четвертий ряд, 14 стрічка здолу треба читати: „Савдійськьа Арабія — 4.5 біл. дол.; „Свобода" ч. 141 з 28-го липня четвертий ряд, 22 стрічка здолу треба читати: „піднести до 14 відсотків"; „Свобода" ч. 142 з 29-го липня четвертий ряд, 16-та стрічка здолу: „відкликав додаткову 400 міл. долярову позичку". — Ред.